

[Alfred Jensen.]

hospitaller o. s. v. Det er ikke mit indtryk, at det er gået sådan, at hospitalsvæsenet kan indskrænkes; tværtimod, der er mangel på hospitaller, og de hospitaller, der findes, er overfyldte; syge må hjemsendes, inden de er raske, og andre går med lidelser, som de ikke er i stand til at få behandlet; de er ikke i stand til at blive helbredt, fordi hospitalsvæsenet ikke er udbygget. Et sådant budget forelægger man os på et tidspunkt, hvor man regner med 300 mill. kr. i overskud på finansloven og statsregnskabet.

På samme måde er det med boligbyggeriet. Jeg deler ikke den glæde, som andre giver udtryk for i anledning af, at boligbyggeriet bremses. Det forekommer mig, at der kun er een vej til at råde bod på adskillige af følgerne af den dårlige boligstandard her i landet, og det er, at man bygger flere boliger.

Socialministeriets budget viser jo nedgang. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på en af årsagerne til det, og han mente, der ville komme en stigning, når det hele blev gjort op. Det er muligt; men selv budgettet er dog udtryk for, at man ikke ønsker, der skal være stigning i forhold til de ydelser, der præsteres nu, og det er jo netop et område, hvor der har været fremsat ønsker, hvor der er givet løfter om forbedringer som på intet andet område. Er det ikke sådan, at praktisk talt alle partier erkender, at det, man giver de gamle, er for lidt, at de bør have noget mere? Men det kommer ikke til udtryk på socialministeriets budget, og det betyder vel, at regeringen ikke ønsker at give mere, end der er givet, og at ting som folkepension og forhøjelse af den gældende rente er noget, der for regeringen hænger oppe i den blå luft, noget, som vælgerne og de gamle kan kigge efter, men som de ikke har nogen chance for at få, fordi man simpelthen ikke er indstillet på at give dem det i regeringen og i de forskellige partier, for hvis viljen var tilstede, var der jo også en vej.

Hvad undervisningsministeriet angår, er der vel forhøjelser på budgettet; men det betyder ikke, at alle de forventninger, som man måtte stille, er blevet indfriet. Det ville være meget let at remse de forsømte områder op, idet der praktisk talt ikke er et område, hvor man ikke kan påvise kar-

righed overfor de forskellige kulturelle formål. De ajourføringer af bevillinger, som burde gennemføres, har ikke fundet sted; universitetet taler med rette om, at videnskabelig forskning hemmes, fordi tilstrækkelige midler ikke stilles til rådighed, og jeg bør vel også her nævne de aldeles utilfredsstillende forhold for skolevæsenet. Min partifælle, det ærede medlem hr. Fuglsang, fremdrog i fjor et rystende billede af skoleforholdene i omegnskommunerne. Men man har jo ikke taget sigte på at få disse forhold forbedret, tværtimod er der lagt hindringer i vejen for en tilfredsstillende løsning. Der fandt jo forleden en debat sted om skolebyggeriet her i København; på regeringens initiativ har man direkte bedt borgmesteren for skolevæsenet om at trække byggeriet lidt, så der ikke blev anvendt så megen arbejdskraft og så mange materialer.

Endvidere er der hele spørgsmålet om ungdommen. Der tales så meget om de store aldersklasser af unge og om, at man må træffe foranstaltninger i den anledning. Det spores så sandelig ikke, når man ser på det budget, der foreligger; her ser det ud, som om man har god tid, som om det ingen hast har.

Ja, jeg skal ikke drage flere ting frem; det, jeg allerede har sagt, er tilstrækkeligt til at vise, hvor utilfredsstillende denne del af budgettet er. Nu ved jeg vel, at hvis jeg ikke nævner det, der hedder anlægsudgifter, vil jeg få bebudelser for det bagefter og blive gjort opmærksom på, at jeg ikke har taget det hele med. Jeg har set, hvad der er stillet til rådighed af anlægsudgifter, og jeg har allerede nævnt, at overskridelserne ikke må blive mere end de 242 mill. kr. Når man så tager i betragtning alle de områder, hvor anlægsudgifterne spiller ind, er det klart, at der ikke er meget håb om, at der på de tre budgetter, jeg her har nævnt — det bliver måske fire, hvis man er så elskværdig at dele indenrigs- og boligministeriet i to — kan opnås større forbedringer. Det vil sige, at vi stort set — for så vidt det kommer til at gå efter de hensigter, regeringen har — må regne med, at de beløb, der her er opført, er, hvad der bliver stillet til rådighed i den kommende tid.

Jeg har allerede nævnt, at det ikke er muligt at se, hvordan de nedskæringer, der er gennemført, vil virke, fordi de gennemførte ændringer jo ikke er slået fuldt igennem, og